ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΣ Δ. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακὴ 23 τοῦ Ἀλωνάρη 1906 | ΓΡΑΦΕΙΑ: Δρόμος Οἰκονόμου ἀριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 206

ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΝΟ ΦΥΛΛΟ:

ΡΩΜΑΙΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙ *βραβεμένο στὸ διαγωνισμὸ τοῦ «Νουμᾶ» (συνέχεια.*
Α. Ε. *Διάλογος.*
Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. *Πινδάρου ΙΔ' Ὀλυμπιονίκης*
Λ. Π. *Εἰκόνα Κράτους.*
ΝΙΚΟΣ ΒΕΗΣ. John Schitt.
STINDBERG Coram populo!
ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΖΙΑΣ. *Οἱ ὧρες τῆς ἀγάπης.*
Μ. Κ. *Ἠπειρώτικα παναμύθια (τὸ εἴνορο).*
ΤΙΜ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ. *Ἡ Γλῶσσα.*
Γ. ΑΦΚΕΡΙΟΣ. *Μιὰ νίκη*
Α. Μ. *Ἔργα καὶ Ἡμέραι Κατακλούμ.*
Λ. ΣΙΓΑΝΟΣ. *Θεατρικὰ — Νέα ἔργα (Τὸ θέατρο τοῦ Οἰκονόμου — Ἀθανάσιος Διάκος — Τὰ Ρόδα τῆς Ἱερίχοῦς — Ὁ Φάλσταφ).*
ΠΟΙΗΜΑΤΑ. *Λ. Παλαμᾶς — Γ. Σ. Ζουφρὲς — Μήτσης Κιλαμᾶς — Γ. Περγιαλίτης — Σπ. Περούλης.*
Δ. Π. Τ. *Φαινόμενα καὶ πράματα (Κατακλοὺμ τὸ Ρωμαίικο - Λήσταρχος μετανάστης — Οἱ ἀδικημένοι — Ἠθικολογίες νερουλιασμένες — Τὰ μέτρα! .. — Βουλευτάδες καὶ Δεσποτάδες — Ἡ σωστὴ Γνώμη).*
ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ. *τοῦ κ.* Krüger.
ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ — ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΕΙΚΟΝΑ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἀντιγράφω ἀπ' τὴν «Ἀκρόπολη» τῆς 3 Ἰουλίου:

«Θέλετε μιὰ μικρὴ ἀλλὰ πρώτης τάξεως εἰκονίτσα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Διαβαστε τὰ κατωτέρω.

Σ' ἕνα μικρομαγαζάκι τῶν Πατησίων ἐκαθηντο 5—6 χωρικοὶ καὶ τεχνῖται κ' ἕνας φοιτητὴς ἐκ μιᾶς νήσου τοῦ Αἰγαίου καὶ συνεζήτουν ὅ,τι συζητοῦν οἱ Ρωμηοὶ ἅμα συναντηθοῦν, δηλαδὴ περὶ τῶν βουλευτῶν τοῦ τόπου των.

— Ὁ Γ. μοῦ λὲς ἐμένα. Τὶ λὲς ἀδερφὲ, εἶναι ὁ καλύτερος βουλευτὴς ποὺ εἶδε ἡ ἐπαρχία μας. Βουλευτὴς ποὺ ἀγαπάει τὸν τόπο καὶ ἐργαζεται γι' αὐτόν. Βουλευτὴς ποὺ δίκαια ἔχει τὴ θέση ποὺ ἔχει στὴ Βουλή.

— Καὶ τὶ ἔκαμε, καϋμένε, ποὺ μᾶς τὸν παινεύεις τόσο!

— Τί ἔκαμε λέει! Νὰ γιὰ νὰ μὴ σοῦ πῶ πολλά. Τρία ἀδέρφια εἴμαστε ἡμεῖς καὶ τὰ τρία τὰ διώρισε. Τὸν ἕνα ἀργόμισθο μάλιστα....

— Τὸ Μανωλάτσι δὲν τὸν γλύτωσε ἀπὸ τὸ λαθραῖο; διακόπτει τρίτος.

— Τοῦ Παπα Γιάννη τὸ παιδὶ δὲν τὸ ἐξήρεσε ἀπὸ τὸ στρατό; προσθέτει τέταρτος.

— Τί λὲς, ἀδερφέ! Βουλευτὴς μὲ τὰ ὅλα του, μάλαμα!

Καὶ ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ἐθνοσωτηρίων χαρισμάτων τοῦ βουλευτοῦ ἐξηκολούθησε ἐπὶ μακρόν.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

ΑΛΕΞ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ (Πόλη)

Δυστυχισμένε Ἑλληνικὲ λαὲ πῶς σὲ κατήντησαν. Ἡ ἀτιμία, ἡ κλεψιά, ἡ θεσιθηρία, ἡ καταστρατήγησις κάθε νόμου καὶ ἡ ρεμοῦλα τῶν κοινῶν σουρρωμάτων (;) νὰ εἶναι τὸ μόνον ἰδεῶδες σου, ἡ μόνη ἐλπίς σου, τὸ μόνον καύχημά σου, ἡ καταγωγή σου, ἡ σκέπη σου...».

*

Σὰν κι αὐτὴ τὴν κουβέντα, ποὺ ἀναφέρει ἡ «Ἀκρόπολη», δὲν πιστεύω νὰ βρίσκουνται πολλοὶ Ρωμιοί, ποὺ νὰ μὴν ἄκουσαν κάμποσες, κι ὅλοι ξέρουμε πὼς τέτοιο βουλευτὴ ἔχει γιὰ πρότυπο ὁ λαὸς αὐτὸς ποὺ πουλάει τὴν ψῆφο του. Κι ὅταν πάλε ὁ βουλευτὴς μπορεῖ καὶ κάνει τὰ θελήματα τῶν ψηφιστάδων του, ἔχει ἀπεριόριστη ἄδεια κι αὐτὸς καὶ πάρα πάνου ἀπ' αὐτὸν οἱ διάφορες ἐξουσίες νὰ κάνουνε μὲ τὴ σειρά τους ὅ,τι θένε καὶ νὰ τρῶνε ὅσα θένε, γιατὶ κλέφτω-κλέφτεις εἶναι τῆς συμφωνίας οἱ ὅροι. Ἡ κλεψιὰ στὶς δημόσιες θέσες κατάντησε στὸ Ρωμαίικο νὰ θεωρεῖτε πολὺ φυσικὸ πρᾶμα καὶ δὲ μᾶς πολυπειράζει στὸ στομάχι, γιατὶ ὁ κάθε βρωμορωμιὸς συλλογιέται πὼς κι αὐτὸς τὰ ἴδια θἄκανε στὸν τόπο τοῦ κλέφτη. Σ' ἕνα γκλατάδικο λαϊκὸ ἄκουσα κ' ἐγὼ τὶς προάλλες μιὰ σχετικὴ ὁμιλία. Δὲ θυμᾶμαι καλά, μὰ θαρρῶ ὁ λόγος εἴτανε γιὰ τὸν ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν.

— Λὲς νὰ σουφρώνῃ κι αὐτός;

— Μὰ βέβαια, κάτι θὰ τσιμπήσῃ. Κ' ἐγὼ θἄκλεβα, νἄμουνα στὴ θέση του. Ἐσένα νὰ σὲ χώνανε μέσα στὰ λεφτά, ἤθελες νἄβγῃς μ' ἄδεια χέρια; Θὰ κάνῃ καὶ τὸ χρέος του, θὰ κλέψῃ κιόλας.

Ἀλληλέγγυα, βλέπετε, τὰ πράματα κι ἀναγνωρισμένη ἡ κατάσταση. Γι' αὐτὸ κανένας δὲν ἐνδιαφέρνεται γιὰ τὰ δημόσια πράματα, τί γίνουνται καὶ πῶς διοικοῦνται κι ἂν κλέβουνται. Οἱ κυβερνῆτες ἔχουν τὄνομα πὼς εἶν' ὑπεύθυνοι, μὰ δὲν ξέρω νὰ δίνουν εὐθύνες σὲ κανένα γιὰ τὸ πῶς μοιράζουν τὶς διάφορες πῆττες τοῦ προϋπολογισμοῦ στοὺς φίλους των, οὔτε γιὰ ποιό λόγο τίποτα ὀρθὸ δὲ μένει σ' αὐτὸ τὸ κράτος, οὔτε γιὰ τὶς διάφορες Σύμβασες μ' ἑτκιρίες ποὺ κάνουν, οὔτε γιὰ τὰ στραβὰ κι ἀκριβὰ μαζὶ δημόσια ἔργα ποὺ γίνουνται. Ἕνα πρᾶμα μοναχὰ ξέρω, πὼς αὐτοὶ μὲ τοὺς φίλους των κάνουν ὅ,τι θέλουν, κι ὁ βασιλιᾶς ὑπογράφει. Τὶς εὐθύνες γιὰ τὴ διοίκησή τους τὶς δίνουν, φαίνεται, ἀναμεταξύ τους κι ἅμα πρόκειται γιὰ καμιὰ παραγγελιά ἢ σύμβαση μ' ἑταιρία ἢ κάνα ἄλλο ἔργο δημόσιο, τὶς εὐθύνες τὶς δίνουν οἱ μεσίτες κ' οἱ ἐργολάβοι στοὺς ὑπουργοὺς ἢ στοὺς φίλους των κ' οἱ ὑπουργοὶ στοὺς μεσίτες καὶ στοὺς ἐργολάβους. Τὸ πῶς δίνουνται οἱ εὐθύνες αὐτὲς ἐξηγιέται, θαρρῶ, λιγάκι ἀπ' τὴν ἀκόλουθη ἱστορία.

Σὲ κάποιο τούρκικο μέρος εἴτανε νὰ γίνῃ ἕνα γιοφύρι ἀξίας 9 — 10 χιλιάδων λιρῶν κ' ἡ κατασκευὴ εἴτανε νὰ δοθῇ σ' ἐργολάβο. Τέτοιοι παρουσιάστηκαν κάμποσοι καὶ κόντεψαν ὕστερ' ἀπὸ πολλὲς συζήτητες νὰ τελειώσῃ ἡ συμφωνία μὲ κάποιον ἀπ' αὐτούς. Ἕνας ἄλλος τότες ἔξυπνος πάει καὶ τάζει στοὺς ἁρμοδίους νὰ κάμῃ μὲ τὸ ἴδιο ποσό, 8 χιλιάδες θαρρῶ, τὸ ἔργο δίνοντας καὶ στὸν καθένα τους ἀπὸ ἕνα στρογγυλὸ ποσὸ λίρες. Φυσικὰ ἐκεῖνοι ἀναγνώρισαν πὼς ὁ καλύτερος ἐργολάβος εἴταν αὐτὸς κ' ἡ συμφωνία ἔγινε ἀμέσως. Σὰν τελείωσε τὸ γιοφύρι καὶ πλερώθηκε ὁ ἐργολάβος, μόλις ἄρχισε νὰ δουλεύῃ καὶ γκρέμισε. Φώναξαν τότες οἱ ἀφεντάδες ἁρμόδιοι τὸν ἐργολάβο νὰ τοῦ ζητήσουν εὐθύνες κ' ἀποζημίωση. Κι ὁ ἐργολάβος τὶς ἔδωσε τὶς εὐθύνες. Ἀφοῦ μάζεψε σὲ συμβούλιο ὅλους ὅσους δωροδόκησε, τοὺς ἔβγαλε τὸ λογαριασμό: Τὸ γιοφύρι τὸ πῆρα ἀπάνου μου γιὰ 8 χιλιάδες λίρες. Σ' ἐσένα, κ. δήμαρχε, ἔδωκα τόσα· σ' ἐσένα, κ. Χασάνη, τόσα· σ' ἐσένα, κ. Μεμέτη κλπ., τόσα· τὸ ὅλο 5 χιλιάδες· ὑπόλοιπο 3 χιλιάδες. Τὸ γιοφύρι λοιπὸν ποὺ σᾶς ἔφτειασα εἴταν 3 χιλιαδῶ. Λογαριασμὸς σωστὸς καὶ βουβοὶ οἱ ἁρμόδιοι, μὰ κι ὁ τόπος δίχως γιοφύρι.

*

Ἀπαράλλαχτα σὰν τὸ τούρκικο αὐτὸ γιοφύρι καὶ τὰ πειότερο ρωμαΐκα ἔργα. Δὲ μὲ ἐνδιαφέρνουν τὰ τοπικὰ ἐμένα γιὰ νὰ πῶ λ. χ. πὼς κι αὐτὸ τὸ καμάρι τῆς Ἀθήνας, ὁ ἠλεκτρικὸς Σταμάτης, εἶναι